

De (juridische) wetenschap en de CE

Geert van Calster

Den Haag, 2 februari 2016

gavc@law.kuleuven.be

www.gavclaw.com

- De verwarring: een voorbeeld: plasticafval
- Recente rechtspraak, met name van het HvJEU: een opening
- Het Commissiepakket CE

Een voorbeeld: plasticafval

- ‘Regulating opportunity and innovation in the EU. The case of sustainable materials (plastics) management’
 - Geert van Calster; Thomas de Römph, ssrn
- Een van de meest prangende problemen: de aflijning tussen REACH en Kaderrichtlijn afval (KRLA).
- De theorie is duidelijk: recycleerders verwerken plasticafval in overeenstemming met de KRLA. Eens volledig gerecycleerd, wordt het een stof onder REACH
- (De recycleerder kan ook een stroonafwaartse gebruiker zijn van chemische stoffen).

Een voorbeeld: plasticafval

- De scheiding ligt in theorie op het ogenblik van volledige verwerking (full recovery). Recycleerders zijn dus zowel afvalverwerkers als producenten van chemische stoffen
- End-of-waste criteria kunnen in theorie ontwikkeld worden door de EU (Comitologie; EC pogingen maar vooralsnog niet afgeklokt voor plastics), de Lid-Staten (Zie C-358/11 *Lapin elinkeino*), tenslotte eigen evaluatie door de industrie.
- Dit laatste is koorddans. In de praktijk:
 - ofwel probeer je bona fide zo goed en zo slecht mogelijk als het kan, binnen de lijntjes te kleuren, met het risico dat op zeker ogenblik wordt gesuggereerd dat je de grens overschreed;
 - ofwel sjoemel je vanaf het begin (de cowboys);
 - ofwel blijf je op de begane grond en doe je gewoon je business met primaire grondstoffen (virgin materials): niet erg CE, uiteraard

Een voorbeeld: plasticafval

- De ontwikkeling van criteria wordt niet geholpen door de tussenkomst van zowel ECHA als DG Env. Indien beide: hoe co-ordineer je de criteria?
- In theorie zou de verwerker /recycler van het afval in aanmerking kunnen komen voor een uitzondering onder art.2(7)d REACH: voorheen geregistreeerde stoffen zijn uitgezonderd.
- Dit vereist duidelijke en volledige informatie en die is in de meeste gevallen (bepaalde vormen van industrieel afval uitgezonderd) afwezig.
- Dat is een constante doorheen CE: alle wetgeving die de verzameling, verwerking, communicatie van informatie vereist, zijn juridische breekpunten.

Recente rechtspraak HvJEU

- Voorzeker een lichtpunt:
- C-241/12 en C-241/12 Shell, alsook uitspraak Rotterdam 23 December 2015 (inmiddels beroep door OM) en contrasteer met Rb Antwerpen 27 oktober 2015 Else Maria Theresa
- De contractuele context en een kosjer uitgevoerde marktbevraging zijn wel degelijk relevant onderdeel van de begripsbepaling ‘afval’ (cf Advies AG in *Shell*)
- Dat opent perspectieven voor de CE en maakt contractuele afspraken mogelijk of minstens niet onmiddellijk verdacht
- Maar: moeilijkheden blijven, mede gezien het subjectieve ‘intentie’. De ‘intentie’ hebben zich van iets te ontdoen.

Het Commissiepakket CE

- De ideeën over CE zijn in zekere zin een terugkeer naar wat in de jaren '90 de 'materialenaanpak' werd genoemd: toen afgevoerd vanwege de aanwezigheid van te veel gesprekspartners in de keten.
- De aanpak blijft naar mijn smaak te veel hangen op het niveau van individuele Richtlijnen. Met eenzelfde doel, de CE, maar vasthoudend aan de stroom- en verwerkingskanalen van materialen
- Daardoor ontstaat een spagaat tussen de technologische vernieuwing, in uniefs (Horizon 2020) & (vaak kleine) bedrijven, enerzijds, de echte markt anderzijds
- Echte vooruitgang komt er wellicht uiteindelijk pas indien we een materialencodex ontwikkelen, ipv verfijning van de afvalcodex
- Dat is uiteraard lange termijn: in de tussentijd is ongeveer elke tussenkomst nuttig voorzover zij een aanpak voorstaat van het grote knelpunt: informatie

Het Commissiepakket CE

- Ik denk hier bijvoorbeeld aan een black box, een amnestie mechanisme voor experimenten met het reglementaire kader
- Dat vereist een snellere en meer gezaghebbende relatie tussen nationale /regionale overheden en de EC. Een Europees Afvalagentschap? : wellicht nodig noch haalbaar. Wel een Europees afvalexpertisecentrum, over de DGs heen.
- Ik denk ook aan het gevaar van agency theory inzake regulerende vernieuwing:

That sounds great in practice. But will it work in theory?

De (juridische) wetenschap en de CE

Geert van Calster

Den Haag, 2 februari 2016

gavc@law.kuleuven.be

www.gavclaw.com